

tíðindablaðið

sosialurinPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrstastjórn og blaðstjórn: Tófrinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hægni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Terrorferð Fólkaflaksins heldur fram

SUM FYRISKRIVAÐ og vanligt er, verður søkt eftir fólki, tá onkur fer úr starvi, og annar skal setast í hansara ella hennara stað. Hetta varð eisini gjørt herfyri, tá Brunatryggingin søkti eftir nýggjum stjórn, eftir at verandi stjórn leggur frá sær vegna aldur. Tað vóru fleiri, sum søktu, og enn fleiri, sum ikki søktu. Tað, at hava rætt til at søkja sær starv, átti at verið hvønnsmansrættur. Men tað er enn eina ferð prógvað, at tað vil Hin Føroyski Fólkaflakur ikki.

Í STÓRT uppsettari fyrstusíðugrein í málgaði Fólkaflaksins herfyri stóð at lesa í samband við nevndu starvslysing, at Lindsenskv hevði besta møguleikan. Umframt Jákup Lindsenskv fingur eisini aðrir javnaðarmenn av at vita, tí helst bleiv tað ein av teimum, sum starvið skuldi hava, gitti Fólkaflakurinn. Nú skal tað sigast beinanvegin, at hesin sami Lindsenskv als ikki hevði søkt hetta starv.

ENDAMÁLID við greinini kenna vit. Vit hava sæð tað áður. Tað var at siga hesum javnaðarmonnum, at teir skuldu ikki vága sær at søkja hetta starv, tí so skudu teir fáa av at vita frá Fólkaflakinum. Tað verður sera torført at finna betri dómi um persónligan terror móti órvisi hugsandi. Og henda terrorferðin móti t.d. javnaðarmonnum er sera miðvís frá Fólkaflaksins síðu.

TAÐ skal eisini verða sagt, at henda terrorferðin ikki er bert móti javnaðarmonnum, men øllum, sum fólkaflaksmonnum ikki hóvar. Samstundis er eisini vert at bita merki í okkurt av tí, sum fór fram í tingsalinum undir umrøðuni av figgjarlóginum. Tá sást, at eisini sambandsmenn vóru greiðir yvir, at Fólkaflakurinn terroriserar órvisi hugsandi. Ikki eru vit altíð samdir við sambandsmonnum. Men í hesum førinum er full semja.

AT FREMJA beistagerðir og samstundis vera erkvisin er ikki heilt ókent. Hetta sama er eisini galdandi fyri Fólkaflakinn. Teir hava rætt til alt. Loyvi til alt. Kunnu siga og skriva tað, teimum lystir. Teimum kann vera loyvt at terrorisera fólk, sum teimum ikki hóvar. Hjá hesum flokki er misálit og illgitan gott politiskt vápn. Alt hetta er alment accepterað.

MEN HVAT hendir so, um onkur dattar sær til bert at siga sína hugsan um hin karráa Fólkaflakinn? Hann verður stendur!!! Men tað ger einki. Tað skal eingin steðga okkum í — tað vit eru mentir — at ávara ímóti teimum tendensum, sum tóku seg upp júst fyri fimti árum síðani.

hvor minnst ikki skrokk-in (hvat er P. E. nú annað enn ein uppardur politiskur skrokkur) og hvor minnst ikki allar patentloysnir hann hevði, bert hann slapp frammat. Og frammat slapp hann væl stuttur av Fólkaflakinum, ið beint tá hevði fingið nýggja politiska leiðslu, ið varð myndað av Óla Breckmann, einum erklaðum antidemokrati. Hesar nýggju leiðslur Fólka- og Sambandsflaksins funnu skjótt saman. Ikki um at fremja nakran ávisan politikk, men um eina herferð móti Javnaðarflokkinum og leiðara hansara Atla Dam.

Stýra uttanum Javnaðarflokkin

Nú skuldi teir visa, at Føroyar kundu stýrast uttan um Javnaðarflokkin. Og stýrt hava teir. Fólka- og Sambandsflakurinn, hesi bæði árin, og tað í ólukku-

Slít samgonguna!

Undir umrøðuni av figgjarlóginum kom týðiliga fram hvussu ósamdir Fólkaflakurinn og Sambandsflakurinn eru. Samgongumenninir nýttu meginpartin av tíðini til at víðgera flokkarnar hjá hvørjum øðrum.

Fólkaflakurinn reypaði sær eisini av, hvussu teirra málseki, m.o. havna- og vegamál vóru niður skorin í krónum og prosentum í mun til seinastu figgjarlógaruppskot.

Við øðrum orðum reypaðu teir sær av, hvussu nógvum neyðugum útbýggingum runt um í landinum teir hava megnað at steðga — fyrbils. Hvussu nógv samfelagið kemur at spara, við tí prívøkstri vit hava í dag, er so ein onnur søga, sum partar av andstöðuni royndu at visa teimum á.

Tað visir seg, sum um Fólkaflakurinn leggur alstóran dent á og týðning í frá ári til annað at kunna visa á eina minking í nýtsluni av skattakrónum innan teirra málseki (isolerað), óansæð hvat og hvor minkingin stavar frá.

Sjálvt um samanberingin ikki er av teimum bestu, so svarar hetta í prinsippinum til, um ein stjóri á t.d. einum flakavirki hvørt ár á aðalfundinum nýtti tíðina at reypa av, hvussu litlar ílegur hann hevði gjørt í krónum og prosentum í mun til seinasta ár. Hann nýtir tær somu, slitnu, gomlu maskinurnar nokur ár afturat, og letur vera við

at útbýggja. Hvat, ið tað hevði endað við, er ikki torført at finna útav.

Hinvegin skulsetir Fólkaflakurinn Sambandsflakinn fyrri „insamallan (aftur isolerað) at hava ábyrgdina av krónu og prosentvøkstrinum í sosial- og skúlumálum, tí Sambandsflakurinn av tilvild umsitur hesi mál.

Fólkaflakurinn átti at vitað, at henda skeiva politiska gongdin ikki bert er Sambandsflakinn fyrri at takka, men eisini Sambandsflakinn fyrri at takka.

Henda skeiva politiska gongd er nevnliga eitt samla úrslit av teimum grundleggjandi skeivu hugsjónum, sum politikur Sambandsflaksins og Fólkaflaksins er bygdur á.

Vit vita øll, at Pauli Ellefsen og Sambandsflakurinn av øllum alviroyna at sleppa burtur úr samgonguni. Sambands-

flokkin vil bert ikki verða tann sum slitur hana. Nú sigur Pauli Ellefsen, at ongin nýggjur landsstýrismaður verður settur, fyrr enn hol er sett á pakkann, ella sekkin, og tað vita vit hendur ongan tíð, uttan at fólkaflakurinn, sum framanundan er ein hugsjónarligur hurlivasi, slakar enn meira.

Tað er vert at undirstrika, at tað fyrst og fremst er hugsjónarligi samfelagsskapurin, Fólkaflakurinn, sum hevur ábyrgdina av hesi samgonguni. Hann sleit seinastu samgongu. Hann stendur veikast politiskt, og hann skyldar føroyska samfelagnum at slita hesa samgonguna, eftir at hann nú má hava ásanngá, at tað ikki ber til at stýra uttan Javnaðarflokkin.

jfd.

Almennir upplýsingar

Kann ein almennur nevndarformaður nokta at úttala seg um týðandi almenn viðurskipti?

Eg havi mangan spurt bæði politikkarar og embætismenn. Men eingin hevur kunnað svarað mær.

Nú er tíðin komin, at vit fáa greiðar reglur, soleiðis at vit annaðhvørt fáa eina lóg um alment innlit í fyrisingarviðurskipti ella um vit skulu halda fram at liva í «afturlætum» samfelag.

Formaðurin í nevndini fyri Ráfiskagrunnin, Jákup Mørkøre, noktar at úttala seg til Dagblaðið í samband við málið um Fiskasølu, bedragari, Isak Matras, Öyggiatíðindi og D. P.

Einasta Jákup Mørkøre ger, er at gera málið upp aftur meira mystiskt og tokufjalt. Hvat býr undir? Vit lata øll pening til Ráfiskagrunnin, og okkara krav má vera at fáa allar upplýsingar, sum hava almennan áhuga, og hetta málið hevur avgjørt almennan áhuga. Hvar liggur mistakið, um nakað er? Hjá Fiskasøluni, D. P. Danielsen ella hevur Ráfiskanevndin gjørt ein roknfeil?

Jóhann Mortensen

Nú má rukkulívið halda uppát

Nógv eru tey, sum nú um dagarnar siga sum so: Hevði politiska rukkulívið hjá Paula Ellefsen og Óla Breckmann ikki verið útvarpað, so slappst undan at lögtingsskomin bleiv til landskomm. Hinvegin eru onnur, ið siga: Tøkk havi Útvarp Føroya fyrri, at tað gevur veljarunum høvi til at siggja nakna veruleikan sum hann er, tí nakin er hann. Berari og naknari politikari enn Pauli Ellefsen hevur ikki í Føroya søgu staðið á einum røðarapalli. Og sjálvur er hann maðurin, ið hevur smoykt klóðarnar burtur av sær. Hevði tað ikki verið so illavordið, kundi tað verið freistandi at skýrt hann ein politiskan strippara.

Borgarliga samgongan ikki grundað á viljan um politiskar loysnir

Eins en tosandi fossur druknaði Paula Ellefsen, i

felag við einum illkynjaðum Dimmalættingarblaðstjóra, tann gamla hóvliga og íhaldna Sambandsflokkin. Á toftunum á hesum gamla Sambandsfloki, ið varð myndaður av monnum sum Johan Poulsen, Hans Iversen og Kristianni Djurhuus, reisti teir eitt eiti av einum flokki, hvørt politiska innihald var heili og hálvi ósannindi, miðaldarligar ræðumyndir, óundirbygdur skuldsætingar og hópiseysir pástandir. Við áhaldandi at endurtaka seg sjálvan og síni ósannindi, og sáa óvissu og ótta millum manna, eydnaðist tað Dimmalættingarblaðstjóranum og Paula Ellefsen at seta henda seinna í lögmannsstöðin. Men tað er ein ljóð slóð, ið liggur eftir henda lögmann. Hvor minnst ikki royndir hansara at draga kristniliðið hjá fólki niður í politiska køstin, hvor minnst ikki kommunistar- og loysingskriminalið,

hvor minnst ikki skrokk-in (hvat er P. E. nú annað enn ein uppardur politiskur skrokkur) og hvor minnst ikki allar patentloysnir hann hevði, bert hann slapp frammat. Og frammat slapp hann væl stuttur av Fólkaflakinum, ið beint tá hevði fingið nýggja politiska leiðslu, ið varð myndað av Óla Breckmann, einum erklaðum antidemokrati. Hesar nýggju leiðslur Fólka- og Sambandsflaksins funnu skjótt saman. Ikki um at fremja nakran ávisan politikk, men um eina herferð móti Javnaðarflokkinum og leiðara hansara Atla Dam.

Stýra uttanum Javnaðarflokkin

Nú skuldi teir visa, at Føroyar kundu stýrast uttan um Javnaðarflokkin. Og stýrt hava teir. Fólka- og Sambandsflakurinn, hesi bæði árin, og tað í ólukku-

mát. Bert tað seinasta árið skuldaðundu teir hvønn tann einasta føroying fyrri millum 15 og 20 túsend krónur, alt meðan øll vinnulívútbýgging nær- um er steðgað, og meðal alt samfelagsvirksemi liggur lamið ella í planloysi, og meðan fiskivinnupolitikurinn er farin í skeljar og dýrastu áhugamál fiskimansins eru avreidd í Bruxelles og Noregi, alt orsaka einum «vi alene vide»-løgmanni.

Onnur málið kundu verið nevnd s.s. myllusteinurin hjá Fólkaflakinn: skip til millumlandasiglingina og helikoptaramáli og m.m.o., men lat tað vera nógmikið við hesum, tí ongin greiður betri frá politisku armóðini enn teir sjálvir, fólka- og sambandsmenn.

Berjast og klórast fyrri opnum tjaldi

Nú politiska krubba teirra er skrálltóm, hava teir sett á hvønn annan. Í bløðum,

á tingi, á fundum og millum manna, berjast teir fyrri opnum tjaldi.

Tað kundi verið freistandi hjá javnaðarmonnum, at sett seg uppáttur at «høvera»: hvat søgdu vit. Men tað hevur ongantið verið lyndi í Javnaðarflokkinum heldur harmast javnaðarmenn, meðan Pauli Ellefsen og Óla Breckmann við teirra sambands- og fólkaflakshala áhaldandi máa virðingina og alitið undan fólkastýrinum, og føra føroyska samfelagið longur og longur út í máttloysi og oføri.

Korthúsið hjá Óla er rapað

Øll tekin eru nú til, at «vi alene vide»-løgmaðurin hevur sannkent sitt evna- og dugnaløysi og nú roynir øll «triks og kneb» fyrri at fáa fólkaflakkin at sleppa honum aftur í køstin, har hann treivst so væl uttan ábyrgd og avleið-

ingar. Men neyðars fólkaflakur. Undir koyrði Óla nýðist hann at bliva hangandi.

Óli veit sum er, at tann dagin samandotna kort-húsið hjá honum og Paula verður borið út úr Tinganesi, verður tað seinur dagur, áðrenn tað kemur uppáttur at standa, um tað nakrantíð kemur.

Paula út og Atla inn

Sambands- og Fólkaflakurinn hava so dyggiliga, gjøgnum egðið verk, vist Føroya fólki á, at skal skil og virðing aftur fáast á politisku viðurskiptini í hesum landi, so er bert ein gongd leið, og hon er, at menn við virðing fyrri sær sjálvum, fyrri fólkastýrinum og við ábyrgd fyrri samfelagnum, og menn við politiskum hegna, aftur taka sæti í landsins stýri.

Pól